

ORDENANZA Nº 4**SOLO NON URBANIZABLE DE NUCLEOS RURAIS****1. Ambito de aplicación.**

Será de aplicación:

- a) Nos núcleos delimitados como tales e sinalados nos planos de Ordenación. Ordenanza Nº 4.
- b) Nunha área de tolerancia exterior do núcleo rural, tanto para aqueles clasificados como urbanos coma para os non urbanizables, constituída por unha franxa de 40 metros de profundidade, paralela á liña poligonal da delimitación dos núcleos sinalados nos planos de Ordenación. -Ordenanza Nº 4-A.

2. Usos permitidos.

a) Permítense os seguintes usos:

- * Vivenda.
- * Comercial.
- * Industrial.

Categoría 1ª Grupos 1,2,3,5,6,7 e 8

Categoría 2ª Grupos 5 e 7

As actividades industriais existentes á entrada en vigor da presente normativa e que non se atopen incluídas en ningunha das categorías ou grupos sinalados, poderán continuar a súa actividade sempre e cando non prexudiquen a vida residencial, de acordo co Regulamento de actividades Nocivas e Perigosas.

* Garaxe-aparcamento

Categoría 1ª

* Hoteleiro

Categoría 2ª

- b) En solo non urbanizable de núcleo rural e na área de tolerancia exterior, non será necesario xustificar-la imposibilidade de formación de núcleo para a autorización de edificacións ou instalacións.
- c) Poderanse autorizar edificacións, conforme o establecido no artigo 42 da Lei de adaptación do solo a Galicia, coas limitacións sinaladas nos apartados 3.5.3 e 3.5.4. referentes ó cambio de clasificación do solo e redacción de Plans Especiais de mellora do medio.
- d) De conformidade co disposto no artigo 21.2 da Lei de adaptación da do solo a Galicia, non se requirirá a autorización previa da Consellería de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda concedendo as licencias directamente o concello, cando se trate de edificacións para vivenda familiar e instalacións complementarias.

3. Condicións xerais.

As edificacións que se autoricen cumprirán as condicións sinaladas nos artigos, 15, 16, 17, 18 e 19

apartado 2 das Normas Complementarias e Subsidiarias da provincia de Pontevedra.

4. Condicións de edificación.

A edificación nos núcleos rurais de poboación axustarase ás seguintes determinacións:

a) Tipoloxía: As edificacións harmonizarán coas tipoloxías tradicionais existentes ou dominantes no asentamento, admitíndose, polo tanto, edificacións apoiadas noutras conformadoras do continuo urbano e edificacións illadas.

b) Parcela mínima:

— No núcleo rural : 600 m².

— No área de tolerancia exterior: 1.000 m².

Poderanse autorizar edificacións en parcelas de menor tamaño naqueles supostos en que se poña de manifesto a imposibilidade física de cubrir estes mínimos.

c) Edificabilidade máxima: 0,40 m²/m².

d) Retranqueos:

— A vías públicas:

En tramos de vía non consolidados. Aplicarase o previsto para o solo non urbanizable común.

No caso de tramos de vías consolidados pola edificación manteranse as aliñacións existentes. Enténdese por tramo de vía consolidado aquel no que a edificación ocupe polo menos 2/3 da súa lonxitude, medida entre dúas edificacións.

— A lindeiros:

Mínimo 3,00 m.

Poderanse autorizar edificacións unidas a paramentos cegos de edificacións existentes.

e) Ocupación máxima da parcela polas edificacións: 30%.

Cando se dá excepción do apartado b) e se trate de parcelas de superficie menor que a mínima sinalada, a ocupación poderá superala porcentaxe expresada, fixándose un fondo máximo de 12,00 m.

f) Pendente máxima de cuberta: 70%, con altura máxima de tellado de 4 m.

g) Altura máxima: Baixo + 1 planta, cunha altura máxima de 7,00 metros medidos no centro das fachadas, desde a rasante do terreo ata o arrinque inferior da vertente de cuberta. Non se contabilizarán no número de plantas os sotos cando sobresaian, como máximo, 0,60 metros desde a rasante do terreo.

h) Aproveitamento baixo cuberta: Permítese, sen computar-la súa superficie para os efectos de determinar-la máxima edificabilidade, se é o caso.

i) Beirís: lonxitude máxima, 1 metro.

ORDENANZA Nº 5**SOLO NON URBANIZABLE DE PROTECCION FORESTAL****1. Ambito de aplicación.**

Defínense como tales, aqueles terreos que deben ser obxecto dunha especial protección pola súa capacidade productiva, actual ou potencial, no sector forestal e, polo tanto, teñan que preservarse para estes usos. O seu ámbito sinálase nos planos de Ordenación.

2. Usos.

A. Usos e construcións permitidos: o uso normal deste solo é o forestal. Só se poderán realizar construcións con licenza directa municipal, de acordo co establecido polo artigo 242 da Lei do solo, nos casos seguintes:

- Secadoiros de madeira abertos ou con alpendres sustentados por columnas.
- Aserradoiros para a primeira transformación da madeira, con superficie de instalación inferior a 2.000 m².
- Silos.
- Casetas para gardar utensilios, de superficie máxima 50 m².
- Torres de vixilancia e depósitos de auga contra incendios e instalacións para casetas forestais.
- Cortes e/ou cercados para aloxamento e/ou refuxio de gando, cunha superficie máxima de 100 m².

B. Usos e construcións autorizables: Os que con anterioridade á solicitude da licenza municipal obteñan autorización da Consellería de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda segundo o trámite do artigo 42 da Lei de adaptación do solo a Galicia e que poden ser para:

- a) Explotacións forestais, intensivas o industrializadas.
- b) Vivendas vinculadas a explotacións forestais, cun máximo de 1 vivenda por explotación e unha superficie máxima total de 200 m².

3. Condicións xerais.

As edificacións que se autoricen cumprirán as condicións sinaladas nos artigos 15, 16, 17, 18 e 19 apartado 2 das Normas Complementarias e Subsidiarias de planeamento da provincia de Pontevedra.

4. Condicións de edificación.

- a) Tódolos usos e construcións sinalados como permitidos e autorizables neste solo, cumprirán as mesmas condicións que as correspondentes do solo non urbanizable común. Excepcionalmente as relativas a vivendas vinculadas a explotacións forestais, nas que as condicións diferenciais respecto da mencionada normativa común son as que se indican a continuación, rexendo tódalas demais incluídas nela:

- Edificabilidade máxima: 0,02 m²/m².
- Ocupación máxima: 2% da parcela.
- Parcela mínima: 5.000 m².
- Altura máxima: Baixo + 1 planta, cunha altura máxima de 7,00 metros medidos no centro das fachadas, desde a rasante do terreo ata o arranque inferior do vertente da cuberta. Non se contabilizarán no número de plantas os sotos e semisotos cando sobresaian como máximo 0,60 metros da rasante do terreo.

- b) Tódalas edificacións que se autoricen neste tipo de solo de protección forestal que non se destinen a vivendas, deberán cumprir, ademais das normas xerais do solo non urbanizable, as seguintes condicións:

- Ocupación máxima: 40% da parcela.
- Parcela mínima: 5.000 m².

ORDENANZA Nº 6**SOLO NON URBANIZABLE DE PROTECCION AGROPECUARIA****1. Ambito de aplicación.**

Defínense como tales, aqueles terreos que se sinála nos planos de Ordenación.

2. Usos.

A. Usos e construcións permitidos: O uso normal deste só é agropecuario. Só poderán realizarse construcións con licenza directa municipal, de acordo co establecido polo artigo 242 da Lei do solo, nos casos seguintes:

- Construcións destinadas a explotacións que garden relación coa natureza e destino do contorno, tales como:
- Silos.
- Hórreos.
- Invernadoiros
- Cabanóns, casetas para aparellos e outras construcións agropecuarias de superficie inferior a 50 m².

B. Usos e construcións autorizables: Os que, previamente á solicitude da licenza municipal, obteñan autorización da Consellería de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda segundo o trámite do artigo 42 da Lei de adaptación do solo a Galicia e que poden ser para:

- a) Explotacións agropecuarias, intensivas ou industrializadas.
- b) Industrias vinculadas ó medio rural.
- c) Vivenda vinculada á explotación agraria.

3. Condicións xerais.

As edificacións que se autoricen cumprirán as condicións sinaladas nos artigos 15, 16, 17, 18 e 19 apartado 2 das Normas Complementarias e Subsidiarias de planeamento da provincia de Pontevedra.

4. Condicións de edificación.

a) Tódolos usos e construcións sinalados como permitidos e autorizables neste solo, cumpriran as mesmas condicións que as correspondentes do solo non urbanizable común. Excepciónanse as relativas a vivendas vinculadas ás explotacións, nas que as condicións diferenciais respecto da mencionada normativa común son as que se indican a continuación, rexendo tódalas demais incluídas naquela:

- Edificabilidade máxima: 0,04 m²/m².
- Ocupación máxima: 4% da parcela.
- Parcela mínima: a sinalada para o solo non urbanizable común.
- Altura máxima: Baixo + 1 planta, cunha altura máxima de 7,00 metros medidos no centro das fachadas, desde a rasante do terreo ata o arranque inferior da vertente da cuberta.

ORDENANZA NUM. 7**SOLO NON URBANIZABLE DE PROTECCION ECOLOXICA**

1. Ambito de aplicación.

Está constituído por aqueles terreos que polos seus valores ambientais, ecolóxicos, biolóxicos, botánicos, paisaxísticos, científicos, educativos ou recreativos débense preservar para a súa protección ou mellora e que se delimitan nos planos de Ordenación.

A estes hailles que engadi-los terreos ós que lles sexa de aplicación a lexislación de protección sectorial, fundamentalmente á lexislación de augas, costas e conservación dos espazos naturais e da flora e fauna silvestre e os espazos naturais protexidos inscritos no Rexistro Xeral de Espazos Naturais, creado por Decreto 82/1989, do 11 de maio, da Xunta de Galicia, que quedan sometidos ás determinacións que se establecen nel.

2. Usos permitidos.

No ámbito de aplicación desta norma non se autorizará a construción de ningunha clase de edificación, permitíndose a explotación racional dos recursos vinculados ó medio que non atente contra os valores esenciais que se protexen.

ORDENANZA NUM. 8**DENOMINACION**

Protección do Patrimonio

AMBITO Y CARACTERISTICAS

1. Ambito de aplicación.

Comprende os terreos afectados pola protección do patrimonio histórico-artístico, arquitectónico, arqueolóxico, etnográfico e cultural.

No presente documento inclúese unha relación deste patrimonio, ós que se lles engadirán os que

poidan ser incluídos no inventario que realizará o órgano competente da Consellería de Cultura e Xuventude da Xunta de Galicia.

2. Areas de protección.

Dentro das áreas de protección que a continuación se sinalan, será preciso informe previo da Comisión Provincial do Patrimonio, que terá carácter vinculante para a realización de calquera das actividades enumeradas no artigo 242 do texto refundido da Lei sobre o réximen do Solo e Ordenación Urban.

A As áreas expresamente sinaladas nos planos de ordenación das presentes NN.SS.

B Nos casos nos que non se indiquen gráficamente as áreas de protección para os elementos puntuales dentro das cales é necesario o informe antedito, estarán constituídas por unha franxa cunha profundidade medida desde o elemento ou vestixio máis exterior do ben que se protexe de:

- a) 50 metros, cando se trate de elementos etnográficos inventariados (hórreos, pombais, cruceiros, fornos, feiras, muíños, etc.)
- b) 100 metros, cando se trate de elementos de arquitectura relixiosa (mosteiros, conxuntos parroquiais, igrexas, capelas, santuarios, cemiterios, etc.), arquitectura militar (castelos, baterías, murallas, etc.)
- c) 200 metros, cando se trate de restos arqueolóxicos (sepulcros megalíticos, dolmens, petroglifos, castros, etc.)

En caso de acomete-la redacción dun Plan Especial para a análise detallada dos B.I.C., poderanse propoñer no mesmo distancias de protección menores das indicadas anteriormente. Estes Plans Especiais terán informe vinculante da Consellería de Cultura.

Cando varios elementos singulares se articulen nun conxunto, a área de influencia trazarase a partir dos elementos máis exteriores do conxunto e abarcará a totalidade daquel.

3. Ordenanza de aplicación.

Nas condicións de edificabilidade máximas veñen determinadas pola ordenanza concreta na que se emplace a parcela. Sin embargo, estas posibilidades edificatorias só poderan materializarse dacordo con o que dispoña no informe vinculante da Consellería de Cultura, en función da influencia ca nova edificación teña para ó elemento o conxunto protexido.

4.3. NORMAS DE PROTECCION.**4.3.1. PROTECCION DO PATRIMONIO CULTURAL.**

Constitúen bens culturais suxeitos a protección de acordo coas determinacións da presente Norma:

- a) Os edificios, conxuntos e elementos de interese histórico, artístico, arquitectónico, urbanístico e/ou ambiental.

- b) Os xacementos arqueolóxicos e castros.
- c) Os cruceiros.
- d) Calquera outro elemento que, por aplicación da lexislación vixente e a iniciativa da Administración competente ou do Concello se determine.

Os bens culturais obxecto de protección pola Norma quedan incluídos no Catálogo, complementario desta Norma, de elementos e conxuntos obxecto de protección, para os efectos do disposto nos artigos 86.2 e 87.1 do Regulamento de Planeamento e art. 13.1. LSG.

A protección destes edificios, conxuntos e elementos vai encamiñada á súa conservación, rehabilitación e posta en valor aceptando a realización de determinadas obras en función das características do obxecto protexido.

Os edificios, conxuntos e elementos catalogados polo seu interese histórico, artístico, arquitectónico, urbanístico e/ou ambiental, serán obxecto de protección, e ateranse á ordenación específica da zona onde se sitúan, á lexislación do Patrimonio que lle sexa de aplicación e ás determinacións específicas que seguen e que se articulan clasificando a súa protección en integral e non integral.

4.3.1.1. EDIFICIOS, CONXUNTOS E ELEMENTOS OBXECTO DE PROTECCION INTEGRAL

Alcance da protección.

Distinguiranse varios casos en función da natureza do obxecto protexido.

1. Cando o obxecto protexido sexa un edificio e no Catálogo figure exclusivamente como tal, a protección entenderase que se estende a toda a parcela onde se sitúe tal edificación, quedando excluída calquera segregación en novas parcelas tanto para edificios protexidos en solo urbano coma non urbanizable.

No caso de edificios situados no medio rural con parcelas de grande extensión, esta condición entenderase referida como mínimo á área definida por unha liña homotética trazada a 50 m. de distancia dos muros exteriores á edificación ou grupo de edificacións que integran o conxunto edificador a protexer (pazo e edificacións auxiliares, igrexa, e adro etc.)

En calquera caso toda nova edificación que se fora a situar nas inmediacións do elemento protexido atenderase ó establecido no art.138 da LS.

2. Cando o obxecto protexido sexa un edificio ou edificios e os xardíns ou espazos libres que con el forman unha unidade (igrexa e adro, casa-pazo e xardín-horta, etc.) ou conxunto (igrexa, casa rectoral, e campo de festas, etc.) quedará excluída calquera segregación do ámbito protexido. Nos espazos non ocupados pola edificación, calquera modificación dos elementos que configuren formalmente o ámbito será obxecto de licenza. O Concello deberá solicitar

dictame pericial ou administrativo de facultativos ou organismos competentes cando a modificación pretendida non se xustifique como conservación ou mantemento e poida supoñer un cambio de carácter do ámbito protexido. Expresamente queda prohibida a corta de especies arbustivas ou arbóreas que polo seu porte, idade ou situación estratéxica, sexan autóctonas ou non, formen parte importante da xardinería ou do contorno inmediato. Para as novas edificacións que se vaian a situar nas inmediacións do conxunto protexido atenderase ó establecido no art. 138 da LS.

3. Cando o elemento protexido non sexa unha edificación, entenderase que a protección afecta non só a dito elemento senón a un contorno que garanta o mantemento do significado do elemento protexido e o libre acceso e contemplación. Este contorno será como mínimo de tres metros arredor de todo o perímetro de dito elemento. En dito contorno non se poderán levantar novas edificacións nin permitir usos distintos dos actuais salvo o de libre público.

Obras permitidas.

Con carácter xeral autorizaranse obras de restauración total ou parcial e de conservación.

No caso de que nun edificio catalogado e obxecto de protección integral se pretendese efectuar algunha obra non clasificable como de conservación ou restauración e si de consolidación ou rehabilitación, a necesidade e oportunidade de ditas obras deberá xustificarse na memoria do proxecto que achegue á solicitude de licenza. O Concello poderá denegar dita licenza se considerase que é posible e conveniente un maior grao de protección e conservación. Para tal efecto, o Concello poderá solicitar dictame pericial ou administrativo de facultativos ou organismos competentes.

Explicitamente quedan prohibidas as obras de reestructuración e derrubamento parcial ou total. Igualmente as de rehabilitación que supoñan un cambio tipolóxico e/ou de uso.

Documentación para solicitude de licenza.

A solicitude de licenza de restauración e, se é o caso, de consolidación ou rehabilitación, ademais dos documentos esixidos nas ordenanzas municipais, deberá ir acompañada da documentación seguinte:

- Descrición do marco referencial de orixe do edificio: propiedade que ordenou a súa construción, autores de proxecto e obra, uso orixinal ó que se destinou e variacións de uso e propiedade, etc.
- Evolución do edificio e do contorno inmediato que poidan xustificar as solucións adoptadas.
- Levantamento a escala 1/100 do edificio na súa situación actual (plantas, alzados exteriores e interiores, seccións, etc.) e das edificacións auxiliares e complementarias, así como as ampliacións de escala necesarias de deta-

lles característicos. Levantamento da parcela onde se enclava, a escala non menor de 1/500 indicando a situación relativa dos edificios principal e auxiliar e especificando os cultivos, manchas de arboredo, xardinería, etc.

- Descrición fotográfica do edificio e montaxe das solucións adoptadas tanto das propias edificacións coma da xardinería, etc.
- Memoria xustificativa da oportunidade da obra a realizar, así como dos efectos sobre os usos e usuarios actuais, e sobre os elementos obxecto de protección.
- Proxecto detallado das obras a realizar especificando con claridade as zonas e elementos afectados.

No caso de edificios protexidos no medio rural situados en grandes fincas, a solicitude de licenzia de calquera tipo que afecte a unha área definida por unha liña homotética a 100 de distancia dos muros exteriores da edificación ou grupo de edificacións que integran o conxunto edificador a protexer, deberá ir acompañada, ademais dos documentos esixidos nas Ordenanzas Municipais, da documentación seguinte:

- Plano de situación en relación co edificio a protexer.
- Incidencia no contorno da obra ou actividade para a que se solicita licenzia así como memoria xustificativa da non alteración das condicións ambientais e paisaxísticas do ben cultural protexido (incluírá para o caso de edificacións relación detallada de materiais a empregar e da solución formal adoptada, etc.).

De acordo co disposto na Lei do Solo e nestas Normas, poderanse redactar Plans Especiais para o mellor cumprimento destas determinacións.

A Administración competente en materia de protección de bens culturais e o Concello coordinarán as súas competencias respectivas de acordo coas determinacións deste documento e sen prexuízo da ampliación do Catálogo. O Concello solicitará, con anterioridade á concesión de licenzias de obras nestes edificios e elementos, informe do organismo competente en materia de protección histórico-artística.

4.3.1.2. EDIFICIOS, CONXUNTOS E ELEMENTOS OBXECTO DE PROTECCION NON INTEGRAL

Alcance da protección.

Distinguiranse varios casos en función da natureza do obxecto protexido.

1. Cando o obxecto protexido sexa un edificio e no Catálogo figure exclusivamente como tal, a protección entenderase que se estende a toda a parcela onde se sitúe tal edificio, quedando excluída calquera segregación en novas parcelas tanto como non urbanizable.

No caso de edificios situados en medio rural con parcelas de grande extensión, esta condición entenderase referida como mínimo á área definida por unha liña homotética trazada a 50 metros de distancia dos muros exteriores da edificación ou grupo de edificacións que integran o conxunto edificador a protexer (pazo y edificaciones auxiliares, iglesia y adro, etc)

En calquera caso, para toda edificación nova que se fora a situar nas inmediacións do elemento protexido atenderase ó establecido no artigo 138 da LS.

2. Cando o obxecto protexido sexa un edificio ou edificios e os xardíns ou espacios libres que con el forman unha unidade (igreja e adro, casa-pazo, e xardín-horta, etc.) Quedará excluída calquera segregación do ámbito protexido con destino distinto ó existente. Nos espacios non ocupados pola edificación, calquera modificación dos elementos que configuren formalmente o ámbito de influencia da edificación será obxecto de licenzia. O Concello deberá solicitar dictame pericial ou administrativo de facultativos ou organismos competentes cando a actuación pretendida poida supoñer un cambio de carácter do ámbito protexido. Para as novas edificacións que se vaian situar nas inmediacións do conxunto protexido atenderase ó establecido no art. 138 da LS.

3. Cando o obxecto protexido sexa exclusivamente a fachada dun edificio, a protección abranguerá exclusivamente á mesma. O Concello terá que solicitar dictame pericial ou administrativo de facultativos ou organismos competentes cando a actuación pretendida poida supor un cambio de carácter do ámbito protexido. Cando a cualificación correspondente ó edificio protexido permita un maior volume edificable, poderase engadir á edificación existente ata alcanzar a máxima edificabilidade permitida, mantendo as condicións e características da fachada, e a composición, ritmo de ocios, etc., do edificio existente, con materiais acordes co criterio de posta en valor da fachada protexida.

4. Cando o elemento protexido non sexa unha edificación, entenderase que a protección afecta non só a dito elemento, senón a un entorno que garante o mantemento do significado do elemento protexido e o libre acceso e contemplación. Este entorno terá como mínimo tres metros ó redor e todo o perímetro de dito elemento. En dito entorno non se poderán levantar novas edificacións nin permitir usos distintos dos actuais salvo no do libre público.

Obras permitidas.

Con carácter xeral autorizaranse obras de restauración total ou parcial, conservación, consolidación e rehabilitación.

1. Cando nun edificio obxecto de protección non integral se pretendese unha reestructuración xeneralizada (conservación da envoltura externa: fachadas e cubertas e baldeirado interior) o Concello esixi-

rá a presentación da documentación complementaria que se especifica no epígrafe correspondente a este apartado, e a memoria do proxecto que xunte á solicitude xustificará suficientemente que as obras que se proxectan non afectan ó carácter do edificio obxecto de protección nin ó do seu contorno. Se o Concello estima-se que dito carácter non queda garantido poderá denegar-la licencia. O Concello solicitará, en todo caso, informe previo do organismo competente en materia de protección histórico-artística.

Explicitamente quedarán prohibidos os derrubamentos parciais ou totais que afecten á envoltura do edificio (fachada e cubertas), a modificación dos ocos ou a apertura doutros novos, e todos aqueles cambios en dita envoltura que modifiquen a composición xeral.

2. Sen embargo, cando a cualificación correspondente ó edificio protexido permita un maior volume edificable, poderase engadir á edificación existente ata alcanzar a máxima edificabilidade permitida, mantendo as condicións estruturais da planta do edificio, e a composición, ritmo de ocos, etc., do edificio existente, con materiais acordes co criterio de posta en valor do edificio catalogado.

Documentación para solicitude de licencia.

Nos edificios con protección non integral, as solicitudes de licencia de reestructuración e/ou adición de plantas ou incremento de volume, incluírá preceptivamente, ademais dos documentos exhibidos nas ordenanzas municipais, a documentación detallada seguinte:

- Descrición fotográfica pormenorizada do estado actual do edificio e dos elementos máis característicos.
- Alzado fotográfico do tramo de vía onde estea situado o edificio.
- Proxecto detallado das obras a realizar especificando con claridade as zonas e elementos afectados.

Nos edificios situados no medio rural presentarase levantamento da parcela na que se sitúa, a escala non menor de 1/500, indicando a situación relativa dos edificios principal e auxiliares e especificando os cultivos, manchas de arboredo, xardinería, etc.

4.3.1.3. TIPOS DE OBRA QUE AFECTAN O CONXUNTO DO EDIFICIO

- a) Conservación: son aquelas destinadas a cumprir as obrigacións da propiedade en canto se refire ás condicións de ornato e hixiene da edificación. Non poden afectar ás características formais do edificio, non podendo ocasionar alteracións ou substitucións de calquera dos elementos estruturais ou de deseño do mesmo.
- b) Restauración: son aquelas obras encamiñadas a unha conservación en grao máximo nas que se pretende a reparación dos elementos, estruturais ou non, do edificio ó mesmo tempo que reproducir as súas condicións orixinais sen aportación de elementos de novo deseño, incluso a

restauración do mobiliario orixinal e da decoración ou dos procedentes, polo menos, das últimas etapas de utilización.

Cando implique a substitución inevitable dalgún elemento, a reposición será a máis fiel posible ás condicións orixinais.

- c) Consolidación: son aquelas obras encamiñadas á conservación e mantemento que impliquen substitución parcial ou total dalgún elemento estrutural con aportación de elementos novos con deseño ou natureza material diferente ós substituídos pero respectando integramente a organización espacial, a tipoloxía estrutural e a composición exterior da envoltura do edificio (fachadas e cubertas).
- d) Rehabilitación: son aquelas obras encamiñadas a mellorar e adecuar as condicións de habitabilidade e que impliquen unha redistribución da organización espacial conservando as características estruturais e a composición exterior da envoltura do edificio (fachadas e cubertas).
- e) Reestructuración: Son aquelas obras encamiñadas a unha renovación incluso dos elementos estruturais que impliquen variacións do tipo de estrutura, podendo incluír a demolición dos elementos estruturais ou, en grao máximo, o baldreiro do edificio, conservando as fachadas existentes no exterior, interior e patios e a liña e tipo de cuberta.
- f) Adición de plantas: Son aquelas obras encamiñadas a aumentar o número de plantas do edificio mantendo ou non a tipoloxía estrutural. Asimilable á reestructuración en canto a grao de conservación e tolerancia. As condicións nas que pode realizarse a adición especificanse no grao de protección correspondente. Só neste caso a cuberta do edificio non se considerará protexida.

4.3.1.4. PATRIMONIO ARQUEOLÓXICO

Esta protección comprenderá as zonas que se catalogan nestas Normas ou se cheguen a catalogar por constar a presenza de xacementos arqueolóxicos ou porque existan razóns que permitan supoñer a existencia de restos enterrados ou ocultos.

Nestas zonas quedan prohibidas tódalas operacións que impliquen variacións das condicións existentes na área delimitada (movementos de terras, edificación, urbanización, etc.), con excepción lóxica das prospeccións que autorice a Consellería de Cultura, cando o xacemento estea descuberto e localizado. No caso de que non exista xacemento localizado, pero si razóns que permitan supoñer a súa existencia (restos soterrados ou ocultos), calquera operación que implique variación nas condicións existentes supeditarase ós resultados da investigación previa dos posibles restos.

Nos xacementos que estean ou chegaran a estar declarados como tales pola Administración competente en materia de patrimonio arqueolóxico, non se poderá

realizar ningunha operación sen autorización previa e baixo a súa directa inspección.

Fóra das áreas catalogadas, en calquera terreo no que aparecera un depósito arqueolóxico ou indicios razoables da súa existencia, a Corporación ordenará a inmediata paralización das obras que se estiveren a realizar e dará conta ó organismo competente para que adopte as medidas de protección que establece a lexislación vixente.

4.3.1.5. OS CRUCEIROS

A súa protección afecta ós cruceiros que se catalogan nestas Normas e a un contorno que garanta o mantemento da súa significación cultural e histórica, así como o libre acceso e contemplación. Este contorno será como mínimo de tres metros arredor de todo o perímetro de dito elemento. En dito contorno non se poderán levantar novas edificacións nin permitir usos distintos dos actuais, nin novos usos, salvo o de libre público.

Obras permitidas.

Con carácter xeral autorizaranse exclusivamente as obras de restauración total ou parcial e de conservación.

Para a solicitude de licencia de ditas obras, xuntárase ós documentos esixidos nas ordenanzas municipais aquela da documentación esixida por estas Normas para os edificios obxecto de protección integral, que sexa de aplicación ás especiais características do elemento de que se trate.

4.3.2. PROTECCION DE LEITOS

Co obxecto de preservar da ocupación edificatoria as ribeiras, as marxes e as zonas lindantes dos leitos o fin de garanti-lo establecemento das servidumes de uso público sinaladas na Lei de Augas, así como a conservación e protección das condicións naturais dos ríos e os terreos húmidos lindantes, considérase unha banda definida por dúas liñas paralelas á de máxima enchente ordinaria por ámbalos marxes e a 20 metros desta, con excepción dos núcleos urbanos e rurais delimitados, onde quedará prohibida a edificación permanente en calquera dos seus tipos, así como a modificación dos elementos naturais vexetais ou do réxime de auga e os vertidos e recheos sen autorización e informe previo do organismo competente. Só se poderán exceptuar da regra anterior aquelas instalacións técnicas para a explotación dos recursos propios dos ríos que xustifiquen a necesidade da proximidade (muíños, piscifactorías, etc.) e que conte co informe favorable do organismo competente.

Nos leitos onde existan zonas naturais pantanosas, xunqueiras, gándaras e calquera outro elemento que forme parte do sistema húmido, os devanditos elementos consideraranse incorporados ó leito e a banda de protección medirase desde a liña de contacto destas zonas cos terreos agrícolas lindantes.

4.3.3. PROTECCION DAS ESTRADAS

4.3.3.1. ESTRADAS DA REDE DE INTERESE XERAL DO ESTADO

As estradas da rede de interese xeral do estado (RIGE) estarán suxeitas ó disposto na Lei 25/1988, do 29 de xullo, así como ó seu Regulamento aprobado por Real Decreto 1812/1994, do 2 de setembro.

As limitacións de propiedade sinaladas no Capítulo III da citada Lei alcanzan non só ás propias estradas, senón tamén ós ramais de enlace e ás vías de xiro das interseccións.

Respecto das autorizacións para cerramentos, non se autorizarán na zona de dominio público. Na zona de servidume só se poderán autorizar cerramentos totalmente diáfanos, sobre piquetes sen cemento de fábrica. Os demais tipos só se autorizarán exteriormente á liña de edificación. A reconstrución de cerramentos existentes farase conforme ás condicións que se impondrían se fosen de nova construción, salvo as operacións de simple reparación e conservación.

A totalidade da estrada pertencente a esta rede no municipio encóntrase en solo clasificado como "non urbanizable", polo que a liña de edificación a aplicar é a xenérica sinalada no artigo 25 da Lei de Estradas.

Os accesos a terreos particulares, a novos camiños públicos ou mellora dos existentes terán que ser autorizados polo Ministerio de Obras Públicas, Transportes e Medio Ambiente.

4.3.3.2. ESTRADAS COMPRENDIDAS INTEGRAMENTE NA COMUNIDADE AUTONOMA

Ámbito de aplicación

As estradas que teñan o seu itinerario integramente comprendido no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia e que non sexan de titularidade do Estado estarán suxeitas ó disposto na Lei 4/94 do 14 de setembro de Estradas de Galicia.

De acordo co previsto no capítulo III da citada Lei, establécese unha área de influencia das estradas, integrada polas seguintes zonas: dominio público, servidume e afección.

As obras, instalacións, edificios e cerramentos ou calquera outra actividade que afecte ós terreos comprendidos na área de influencia das estradas, incluída a plantación de árbores, requirirán, en todo caso, autorización expresa do órgano competente da Administración titular da estrada, sen prexuízo doutras competencias concorrentes e do disposto no artigo 53 da Lei 4/94, exceptuándose os labores agrícolas que non supoñan unha modificación da configuración do terreo.

Zona de dominio público

Integran a zona de dominio público os terreos adquiridos a título lexítimo pola Administración titular da estrada para a construción desta e dos seus elementos.

Zona de servidume

A zona de servidume das estradas consiste en dúas franxas de terreo a ámbolos lados da mesma, delimita-

das interiormente pola zona de dominio público e exteriormente por dúas liñas paralelas a dito límite, a unha distancia de dezasete metros en autoestradas, autovías, corredores e vías rápidas e de dous metros no resto das estradas, medidas desde o límite exterior da zona de dominio público.

Zona de afección

A zona de afección das estradas está formada por dúas franxas de terreo a ámbolos lados da mesma, delimitadas interiormente pola zona de servidume e exteriormente por dúas liñas paralelas ás arestas da explanación a unha distancia de cen metros nos casos de autoestradas, autovías, corredores e vías rápidas, e de trinta metros no resto das estradas, medidas desde as citadas arestas.

Liña de edificación

O único tramo de estrada que discurre polo solo clasificado como urban pertence ó núcleo de Carballedo. No mesmo fíxase a liña de edificación en función das beiras existentes. No resto das estradas discurre por solo clasificado como "non urbanizable" e para as mesmas a liña de edificación será xenérica sinalada no artículo 35 da dita lei.

4.4. NORMAS REGULADORAS DAS SITUACIONES FORA DE ORDENACION.

1. Parcela fóra de aliñación.

É aquela atravesada pola aliñación ou ben que non ten contacto coa mesma.

Para ser edificada, no primeiro dos casos, ademais de cumprir—los requisitos esixidos para merece-la cualificación de predio, terá que axustarse á aliñación oficial.

Para ser edificada, no segundo dos casos, ademais de cumprir—los requisitos esixidos para merece-la cualificación de predio e demais condicións establecidas na normativa, deberá acceder á propiedade da parte que resta ata a aliñación. Se o propietario da parte que resta fose o Concello e estimase a conveniencia de que esa parte que resta siga sendo de dominio público adscrito ó Sistema Viario para ensanchar parcialmente as beirarrúas peatonais e organizar localmente entrantes nos que instalar equipamentos urbanos, semiprazas ou lugares de lecer e recreo, o Concello poderá denegala solicitude de compra e autoriza-la edificación retranqueada, sen que iso dea lugar a ningunha indemnización.

2. Edificación fóra de aliñación.

1. É aquela atravesada pola aliñación ou ben que non ten contacto con ela.

2. No primeiro caso, a edificación ademais de estar fóra de aliñación queda en situación de fóra de Ordenación xenérica coas consecuencias que da mesma se derivan. No segundo caso poderase acceder á propiedade da parte que falta ata a aliñación por libre contrato de compra-venda para a súa conversión en solo privado afecto á edificación e que só será edificable no momento en que se constrúa un novo edificio que substitúa ó anterior.

3. Se o propietario da parte que queda é o Concello, poderase proceder como queda explicado no punto sobre parcelas non coincidentes coa aliñación.

3. Edificación fóra de ordenación.

1. De acordo co artigo 137 da Lei do Solo, os edificios ou instalacións erixidos con anterioridade á aprobación definitiva do planeamento urbanístico que resultaren disconformes co mesmo serán clasificados como fóra de ordenación.

2. Considéranse dous diferentes tipos para as edificacións fóra de ordenación.

A. Cando a inadaptación a as Normas reguladoras da ordenación de volumes non sexa de gran magnitude nin supoña grave prexuízo ou perigo, ou ben sexan debidas á aplicación de anteriores Normas ou ordenanzas de Edificación que non teñen porque coincidir coa Normativa do presente Documento, entenderase entón que ese tipo de edificacións se atopan na situación xenérica de fóra de ordenación.

B. No caso de que o mantemento das edificacións, que non estean conformes coa ordenación proposta, impuxera un prexuízo ou impedimento grave para o desenvolvemento da mesma, estivese prevista a expropiación da finca de prazo inferior a 15 anos, ou implicase riscos de perigo ou de incumprimento das medidas de seguridade contidas nesta Normativa ou noutras normativas específicas, o Concello procederá á declaración expresa da edificación fóra de ordenación.

4. Edificación fóra de ordenación generica.

1. A situación xenérica dos edificios fóra de ordenación permite autorizar neles as obras que cumpran de mellora e conservación, garantíndose o seu uso actual e adecuación ós criterios técnicos de edificación da Normativa deste Documento, aínda que non se poderán permitir ampliacións que supoñan un incremento do volume edificado.

2. Excepcionalmente e cando as condicións da finca non permitan mellor solución por aplicación da Ordenanza, poderán autorizarse obras de aumento de volume e consolidación co obxecto da mellora das condicións hixiénico-sanitarias da vivenda.

3. No caso das industrias en funcionamento, con carácter xeral manterase a situación, permitíndose ampliacións das mesmas, aplicando para iso as ordenanzas de carácter industrial desta normativa. Exceptúanse os casos nos que o propio carácter da industria e a súa proximidade a vivendas impliquen unha compatibilidade de acordo co Regulamento de Actividades Nocivas e Perigosas.

4. No caso de que as edificacións existentes teñan un fondo maior, como consecuencia da aplicación de ordenanzas anteriores, e a súa altura sexa inferior á permitida pola nova ordenanza seguiranse as seguintes regras:

- Se a altura permitida é superior nunha planta á existente, admitirase que a planta engadida teña o fondo existente.
- Se a altura permitida é superior a unha planta, a primeira planta engadida poderá te-lo fondo

existente, tendo que retranquea-las demais gradualmente, reducindo o fondo nun 50% da diferenza, ata alcanza-lo fondo esixido.

5. Declaración expresa de edificación fóra de ordenación

O acto de declaración expresa de edificación fóra de ordenación implica que só poderán autorizarse na mesma as mínimas reparacións de conservación, hixiene e ornato do edificio, non permitíndose as de consolidación, mellora ou ampliación, reservándose o Concello a posibilidade de proceder ó seu derrubamento cando as circunstancias urbanísticas o aconsellaren, asumindo el mesmo o custo da operación e as indemnizacións a que houbera lugar.

6. Obras en edificacións fóra de ordenación.

1. Consideraranse obras de aumento de volume aquelas que supoñan ampliación da superficie de forxados, lousas, placas ou soleiras que poidan dar lugar ó incremento da superficie útil dos locais.

2. Consideraranse obras de consolidación aquelas que afecten ós elementos resistentes da estrutura a muros, piares, vigas, e forxados de piso e ás armaduras resistentes de cuberta.

4.5. NORMAS DE URBANIZACION

1. Sistema viario.

Para os efectos das presentes Normas, o sistema viario comprenderá o conxunto da rede de vías de dominio e uso público, proxectadas e construídas para a circulación de vehículos e peóns.

En canto ás vías urbanas, adoptaranse os seguintes tipos :

* Ancho total 15 metros.

— Dous bandas de aparcamento.

2 calzadas de 3.50 m , 2 franxas de aparcamento de 2.50 m, 2 beirarrúas de 1.50 m .

— Unha banda de aparcamento.

2 calzadas de 3.50 m , 1 franxa de aparcamento de 2.50 m, 2 beirarrúas de 2.75 m .

* Ancho total 14 metros.

— Unha banda de aparcamento

2 calzadas de 3.50 m , 1 franxa de aparcamento de 2.50 m, 2 beirarrúas de 2.25 m .

* Ancho total 12 metros.

— Unha banda de aparcamento.

2 calzadas de 3.50 m, unha franxa de aparcamento de 2.00 m. e dúas beirarrúas de 1.50 m.

* Ancho total 9 metros.

2 calzadas de 3.00 m e dúas beirarrúas de 1.50 m.

* Ancho total 8 metros.

2 calzadas de 3.00 m e dúas beirarrúas de 1.00 m.

2. Condicións de pavimentación do viario.

A. A pavimentación de beirarrúas e calzadas fázase tendo en conta as condicións do soporte e as do

tránsito que discurrirá sobre el, así como as que se deriven dos condicionantes de ordenación urbana e estéticos.

B. A separación entre as áreas dominadas polo peón e o automóbil manifestarase de forma que queden claramente definidos os seus perímetros, sen que sexa imprescindible que se produza mediante diferenza de nivel. Para tales efectos diversificaranse os materiais de pavimentación de acordo coa súa diferente función e categoría.

C. O pavimento das beirarrúas e as prazas non presentarán obstáculos á circulación de persoas e vehículos de man; distinguíranse as porcións daquelas que ocasionalmente puideran ser atravesadas por vehículos a motor, que non deformarán o seu perfil lonxitudinal senón que terán acceso por chafranado do bordo.

D. As tapas de arquetas, rexistros, etc. dispoñeranse tendo en conta as xuntas dos elementos do pavimento e nivelaranse co seu plano.

E. A sección mínima do firme a adoptar estará constituída por unha subbase de xabre artificial de 15 cms. de grosor, unha base de macadam de 15 cms. de grosor, cun rego asfáltico semiprofundo e dúas capas de aglomerado asfáltico en quente de 4 cms. de grosor cada unha.

F. En canto ás beirarrúas, estarán formadas por unha subbase de xabre artificial de 15 cms. de grosor, unha base de formigón en masa tipo H-175 de 10 cms. de grosor sobre a que se asentará, con argamasa de cemento, un pavimento de lousa hidráulica en color.

G. O pavimento debe construírse sobre unha explanación convenientemente consolidada, evitando as zonas de vertedeiro e os terreos arxilosos. Será obrigatoria a adecuada compactación dos terrapléns.

H. Onde sexa preciso estableceranse subbases permeables e drenaxes para suprimi-la posibilidade dun exceso de humidade nas capas adxacentes do pavimento. As drenaxes desaugarán á rede de saneamento e instalaranse sumidoiros para a recollida de augas de superficie.

I. Cando existan desniveis nas proximidades inmediatas das vías, os noiros terán unha pendente máxima do 33%, colocando muros de contención nos lugares necesarios.

3. Normas para a supresión de barreiras arquitectónicas

Nos pasos de peóns realizaranse marcas de 1 metro, como mínimo, de ancho entrando unha pendente na beirarrúa que non será superior ó 8%.

A ámbolos lados da rampla nunha franxa de 1 m. de ancho, e en toda a superficie que ocupa a rampla, utilizarase un pavimento antiesvarante totalmente diferente do resto da beirarrúa, de forma que pode ser advertida a diferenza de textura polos invidentes.

Realizaranse comunicacións entre as distintas cotas do terreo urbanizado a través dunas ramplas cun 8% de pendente máxima por itinerarios diferentes ó percorrido por escaleiras peatonais.

O solo destas redes de comunicacións será antiesvarante.

As devanditas normas teranse en conta sempre que tecnicamente sexa posible

4. Ampliación de camiños existentes.

O trazado proposto polas NN.SS. para os camiños existentes non pode entenderse como definitivo, xa que será o proxecto de Urbanización correspondente o que o defina baseándose nun estudio detallado que terá fundamentalmente en conta as afeccións a realizar, tratando de evitalas no posible.

5. Rede de abastecemento de auga.

Condicións xerais.

A. O deseño das redes de abastecemento de auga nos proxectos terá en conta a ordenación global da zona co obxecto do seu dimensionamento, tendo en conta especificamente, o caso en que as redes proxectadas deban servir a un ámbito superior ó do proxecto.

B. Tanto no trazado coma no cálculo e construción estarase ó disposto na normativa sectorial de aplicación, no Prego de prescricións técnicas xerais para tubos de abastecemento de auga. O.M. do 28 de xullo de 1974 e Norma Tecnolóxica NTE-IFA.

Dotación.

A dotación dispoñible de auga potable non será inferior a 300 litros por habitante e día, en zona residencial, nin de 350 litros por habitante cando se prevea a existencia de piscinas.

Na zona industrial, o consumo mínimo adoptado será de 1.5 l/seg e Há bruta.

Os consumos máximos de cálculo obteranse multiplicando o consumo medio diario por:

- 2.4 para consumo urbano.
- 3.0 para consumo industrial.

Subministro.

Cando o subministro non proceda da rede xeral de abastecemento deberá xustificarse documentalmente tanto a potabilidade da auga como a disponibilidad do caudal suficiente, debendo calcularse a capacidade mínima dos depósitos para o consumo total dun día xunto cunha presión mínima dunha atmosfera no punto máis desfavorable da rede.

A falta de presión na rede deberá ser suplida con medios idóneos para que poidan estar debidamente dotadas deste elemento as vivendas máis elevadas.

Se o subministro se realiza mediante pozos, ademais de garanti-la potabilidade das augas, se estas se destinan a uso distinto do industrial, os pozos deberán subministrar un caudal de 15-20 litros/segundo, distando un do outro máis de 20 m.

Cumprirán as condicións establecidas pola Lei de Augas, e ademais terán as seguintes medidas adicionais para a preservación dos recursos.

- Os pozos selaranse e illaranse nos seus 20 m. primeiros.

- Non se permitirá a inxección de produtos químicos ou radioactivos en calquera punto do acuífero terciario ou aluvial subxacente.

- O perímetro de protección de cada pozo será, como mínimo, de 100 m² por unidade.

- Ningún pozo de abastecemento poderá situarse a menos de 20 metros de fosas sépticas, pozos de infiltración, pozos negros, etc., non debendo penetra-los dispositivos de evacuación de augas na zona saturada.

- Os pozos deberán situarse a máis de 1000 m de emisarios de augas residuais que circulen por canles naturais, vertedeiros controlados ou incontrolados, ou de calquera outro foco contaminante.

Condicións de deseño.

Tódalas conduccións serán subterráneas seguindo no posible o trazado das beirarrúas.

No proxecto contemplaranse os elementos da rede que son necesarios para garanti-lo suministro, incluso se tivese que saír do seu ámbito espacial estricto, sendo propio do mesmo a determinación de obras e custos adicionais que en instalacións, servidumes e elementos accesorios supoña, garantindo a súa conservación en caso de que o Concello non os recoñeza e reciba como propios da rede municipal.

En canto ás características das conduccións observaranse as seguintes regras:

- O diámetro mínimo utilizado será de 75 mm
- A presión de traballo mínima será de 10 Atm.
- Con carácter xeral utilizaranse tubos de fundición dúctil, admitíndose o Polietileno para diámetros inferiores a 100 mm.
- Nos puntos altos e baixos das conduccións colocaranse ventosas e desaugadoiros.
- A profundidade mínima das conduccións referida á xeratriz superior será de 0.60 m.
- A rede de distribución deberá ir disposta por encima da rede de sumidoiros, coa debida protección das cargas do tráfico nos puntos de cruce de calzadas.
- A velocidade da auga nas conduccións estará comprendida entre 0,5 e 1,5 m/seg.

6. Rede de saneamento e depuración.

Condicións xerais.

Todas as instalacións da rede de saneamento cumprirán o disposto no art. 44.6 da Ley de Costas e concordantes de seu reglamento.

O deseño das redes de sumidoiros nos proxectos terá en conta a ordenación global da zona co obxecto do seu dimensionamento, tendo en conta especificamente o caso no que as redes proxectadas deban servir a un ámbito superior ó do proxecto.

Queda prohibido calquera tipo de vertido a ceo aberto, incluso en solo non urbanizable, salvo que cumpra estrictamente a normativa prescrita polos organismos responsables da salubridade e o medio am-

biente e se obteña a preceptiva autorización municipal.

Condicións de cálculo.

Para o cálculo da rede de sumidoiros adoptaranse como caudais de augas residuais o medio e o máximo previstos para o abastecemento de augas. Para os caudais de augas de chuva poderanse tomar como curvas aproximadas de intensidades máximas de chuva as correspondentes á fórmula $I = 260 \times n \times 0,42 \times t \times 0,52$, onde "n" é o número de anos de probabilidade de repetición, "t" o tempo en minutos de duración da chuva, e "I" a súa intensidade en metros por segundo e hectárea.

En tódolos casos, ós caudais obtidos segundo os métodos expostos aplicaráselle os coeficientes de escorrentía, dos que os seus valores mínimos serán os seguintes:

- Zonas urbanizadas con edificación colectiva: 0,70.
- Zonas con edificación unifamiliar en fileira: 0,5.
- Zonas con edificación unifamiliar illada: 0,4.
- Zonas con edificación industrial: 0,4.
- Zonas de parques e xardín ou de cultivo: 0,2.

Condicións de deseño.

O saneamento realizarase normalmente polo sistema separativo cando se verte a colectores de uso público. Nas zonas de edificación residencial nos que existan arrosios ou ríos que poidan servir para a evacuación natural das augas de chuva deberase utilizar o sistema separativo puro ou admitindo coas augas residuais unha proporción limitada das de chuva, de xeito que o resto destas vertan directamente ós arrosios naturais.

Tamén se utilizará o sistema separativo cando as augas residuais se conduzan a instalacións de depuración ou de bombeo antes de vertelas ás canles públicas naturais ás que, en cambio, desaugarán directamente e pola superficie do terreo as augas de chuva.

Tódalas vías xerais de tránsito rodado serán dotadas, no momento da súa construción, das redes de sumidoiros ou colectores correspondentes se aínda non existiran o resultaran inadecuados.

As velocidades na rede deberán quedar comprendidas entre os límites necesarios para evitar, por unha parte, a sedimentación de afluentes, e por outra, a erosión do material das conduccións.

Só no caso de vivendas unifamiliares illadas se poderán permitirlle o uso de fosas sépticas cando constituían un conxunto.

Os diámetros mínimos a empregar na rede serán de 30 cm. Na exterior e de 20 cm, nas acometidas domiciliarias. Para pendentes inferiores a 1/200 o diámetro non será inferior a 40 cm. A velocidade, en todo caso, estará comprendida entre 0,6 e 3,5 m/seg, debendo xustificarse razoadamente as solucións fóra destes límites.

As características dos colectores empregados nas redes de recollida de augas residuais serán tales que se garanten as condicións de impermeabilidade esixidas no Prego de Prescricións Técnicas Xerais para tubos de saneamento de poboacións, aprobado segundo Orde do 15 de Setembro de 1974 polo Ministerio de Obras Públicas e Urbanismo.

Nas canalizacións tubulares non se pasará de 60 m: entre a separación dos pozos de rexistro, a non ser que se trate de obras especiais de escorredoiros ou sífons e, neste caso, preveranse pozos de limpeza á entrada e saída da obra especial correspondente. No resto da rede de sumidoiros tubulares dispoñeranse pozos de visita ou rexistro a distancias comprendidas entre 30 e 40 m.

Nas cabeceiras dos sumidoiros que sirvan a varios edificios dispoñeranse cámaras de descarga para a limpeza das que a súa capacidade será de 0,5 m³, para os sumidoiros de 30 cm e de 1 m³, como mínimo, para as restantes.

A profundidade dos tubos será como mínimo de 1 m. desde a clave ata a superficie da calzada. En profundidades inferiores que discorran por calzadas ou aparcamentos viarios, os tubos protexeranse con formigón. Se os tubos discorren en proximidade de conduccións de auga potable situaranse como mínimo a 50 cm. de distancia entre as xeratrices de ambas e sempre inferiores ás de auga potable.

Os afluentes industriais someteranse a control de forma que as redes de saneamento e elementos depuradores colectivos obrigatorios non se vexan afectados polos vertidos industriais, tanto polo seu volume como polas súas concentracións químicas e bacteriolóxicas, contemplando tanto a depuración previa antes do seu vertido á rede urbana coma ó sistema de tarifación progresiva a empregar en función do tipo de contía dos vertidos.

7. Rede de subministro de enerxía eléctrica.

Clasificación da rede de enerxía eléctrica.

Rede de transporte: Enlaza entre centrais de xeración ou aporta enerxía ás subestacións de reparto.

Tensións: 380-220 Kv.

Rede de reparto: as instalacións apóianse mutuamente, absorbendo cambios só na rede propia.

Tensións: 132-66-45 Kv.

Rede de distribución: Tensións 20-15 Kv.

Independentemente da tensión, entenderase como sistema local a toda rede que atenda exclusivamente a un aboado local ou a unha actuación urbanística en concreto, ou sexa, rede propia do sector urbanístico industrial.

Condicións da rede en solo urbano.

1. Rede de transporte.

a. Liñas:

En solo urbano de edificación colectiva pechada ou aberta estará prohibido o tendido aéreo.

En solo urbano de edificación unifamiliar ou con tecido pouco compacto poderase autorizar en tendido

aéreo ou petición de titular interesado, cando as circunstancias técnicas ou económicas o aconsellen e exista a posibilidade de incluí-lo trazado aéreo por zonas compatibles coas limitacións impostas por efectos de visualidade, concorrencia de persoas, calidade urbana, servidumes e distancias. As edificacións deberán garda-las distancias previstas no Regulamento Técnico correspondente.

No solo urbano industrial poderase admiti-lo tendido aéreo, sendo conveniente que discorra o seu trazado axustado ás vías de circulación.

En solo urbano libre de edificación como zonas verdes públicas destinadas a parques e xardíns, e de equipamento deportivo de recreo e expansión non se permitirá o paso de liñas aéreas.

b. Subestacións:

Cando condicións de seguridade, mellora de servizo, reducións de servidumes e economía obriguen a fixar subestacións do tipo 220-132/66-45-15 Kv, no centro de gravidade das cargas, garantirase un adecuado illamento e protección e dispoñeranse dentro dun edificio.

Dispoñeranse corredores adecuados ata a acometida da rede establecida.

2. Rede de reparto.

a. Liñas:

En solo urbano, a excepción do cualificado como uso industrial, as liñas de reparto instalaranse subterráneas, debendo estar protexidas entre elas e separadas adecuadamente para evitar inducións duns cables con outros, e por avaría se produza un acoplamento indebido entre tensións. Igualmente, terase en conta ou dotar ós tendidos en gabias e canalizacións con elementos de protección e sinalización, xa que cumprirán as características de ser accesibles con medios normais en calquera punto da rede.

En solo urbano industrial, as liñas poderán ser aéreas debéndose establecer corredores de protección que flanqueen vías de circulación.

b. Estacións transformadoras:

En solo urbano, a excepción do cualificado como uso industrial, as ETD dispoñeranse dentro de edificio con arquitectura acorde á estética visual do contorno.

No solo urbano industrial, as ETD poderanse dispoñer á intemperie en sitios reservados previamente.

3. Rede de distribución.

a. Liñas:

En solo urbano, a excepción do cualificado como uso industrial, as liñas de distribución en alta (20,15Kv) discorrerán subterráneas debendo estar protexidas entre elas e separadas adecuadamente para evitar que se creen inducións duns cables noutros e, por avaría, se produza un acoplamento indebido entre tensións. Igualmente, terase en conta o dotar ós tendidos en gabias e canalizacións con elementos de protección e sinalización, xa que deben cumprir-las características

de ser accesibles con medios normais en calquera punto da rede.

En solo urbano industrial, estas liñas de distribución en alta tensión instalaranse aéreas. As liñas de distribución en baixa (BT) cumprirán o regulamento electrotécnico de baixa tensión e as súas instrucións complementarias.

b. Centros de transformación.

En solo urbano, os CT en ningún caso se situarán á intemperie e habilitaranse corredores de acceso para 4 ou 5 cables subterráneos de tensión 20-15 Kv, e 16 saídas de baixa tensión.

Condicións da rede en solo non urbanizable.

En solo non urbanizable de especial protección serán os Plans Especiais de protección os que establezan as medidas a adoptar co obxecto da conservación, mellora e protección do solo, flora, fauna, paisaxe, cursos e masas de auga, cultivos ou explotacións agrícolas, gandeiras o forestais, etc. Consecuentemente co establecemento desta protección, a posibilidade da inclusión neste solo da infraestrutura de enerxía eléctrica quedará relegada ó condicionamento imposto por ditos Plans Especiais.

No resto do solo non urbanizable poderanse autorizar instalacións de utilidade pública que non foran tidas en conta no Plan Xeral, segundo o art. 85.1.2.L.S. e o art. 86.1.L.S., seguindo o o procedemento previsto no artigo 43.3. L.S. e regulamento no art.44.2. R.G., a infraestrutura de enerxía eléctrica ten atribuída esta utilidade pública por aplicación da súa lexislación específica (art.8 Lei 10/66).

Dita autorización ten carácter regulado, polo que non caberá denega-la posterior licenza municipal de obras por motivos xa contemplados en dito expediente, aínda si caberá facelo na esfera de análise do Concello que, a parte de esixir que se cumpra coas determinacións sobre ocupación, uso, etc, que o expediente contemplou, refírese ás características da edificación (no caso de edificios de control de subestacións), que impón o art. 85.1.3. L.S., e que é a materia típica, neste caso, de exame e decisión por parte do Concello, tendo en conta, ademais, o respecto ós valores paisaxísticos que impón o art. 73 da Lei do Solo.

8. Rede de iluminación pública.

Iluminación.

A iluminación media das vías públicas adoptarase de acordo coa densidade media horaria do tráfico rodado e cando non se dispoña dos datos numéricos necesarios, a iluminación media deberá ser a seguinte:

- Vías primarias: de 15 a 20 lux
- Vías secundarias: de 15 a 12 lux
- Vías peatonais, parques, xardíns: de 2 a 7 lux

Os cruces perigosos de vías terán un aumento de iluminación do 25% respecto das vías onde estean situados.

Condicións de deseño.

1. As luminarias poderán instalarse unilaterais, bilaterais emparelladas e bilaterais ó "tresbolillo", de acordo co ancho da calzada.

2. Nas vías de dobre calzada, separadas por unha banda central non superior a 12 m. de ancho, as luminarias poderán colocarse sobre báculos de dobre brazo, situados na devandita banda central cando a latitud de cada calzada non exceda de 12 m.

3. A altura das luminarias sobre o plano da calzada estará comprometida entre 6 e 10 m. podendo recorrer a alturas superiores cando se trate de vías moi importantes, prazas ou cruces superiores. Para o cálculo da altura citada teranse en conta o ancho da calzada, a potencia luminosa das lámpadas e a separación entre unidades luminosas.

4. As luminarias, apoios, soportes, candelabros e cantos accesorios se utilicen para este servizo público, serán análogos ós utilizados polo Concello nas rúas de características semellantes.

5. As redes de distribución da iluminación pública, serán independentes da rede xeral e alimentaranse directamente da caseta de transformación mediante circuíto propio.

6. As acometidas das redes de iluminación pública procurarase efectualas dentro da caseta de transformación das compañías subministradoras do fluído eléctrico, e os centros de mando poderán ser: manuais, unifocais, multifocais ou automáticos, segundo a clase de instalación de iluminación pública e as súas características serán semellantes ás utilizadas polo Concello.

7. Esixirase o enterramento de tódalas conducións eléctricas da iluminación pública e privada nun prazo máximo de tres anos desde a aprobación do presente Plan, conforme o art. 13 da Lei 109/1966, de 10-3 sobre expropiación forzosa e sancións en materia de instalacións eléctricas, e arts. 5 e 29 do Regulamento Decreto 2.619/1966 de 20-10.

9. Condicións dos espazos libres.

Condicións do proxecto.

1. O deseño analizarase atendendo á integración nos espazos públicos limítrofes distinguindo: áreas de estancia, itinerarios singulares, arboredos, mobiliario urbano, etc.

2. O proxecto determinará as áreas expresamente dedicadas á instalación de estruturas móbiles e edificación provisional sometidas a cesión ou subhasta municipal, así como os servizos de infraestrutura e instalacións ou dotacións públicas compatibles co carácter da área.

3. O proxecto desenvolverá a urbanización integral do seu ámbito definindo as servidumes ás que dera lugar o trazado das infraestructuras que discorran no seu ámbito.

4. O tratamento de xardinería, arboredo, pavimentación, mobiliario, sinalización e iluminación deberá adaptarse ás posibilidades de conservación, se-

gundo estas corresponde á iniciativa pública o á privada, a través dunha entidade de conservación ou calquera outro tipo de iniciativa.

10 Rede de distribución de gas natural

As conducións e instalacións de gas natural levaranse a cabo mediante os proxectos técnicos correspondentes.

Do mesmo modo que calquera dos servizos básicos (abastecemento de auga, saneamento, enerxía eléctrica, rede de teléfonos), levaranse a cabo independentemente da clasificación do solo e das proteccións concretas que o Plan establece. Sen embargo, isto non exime de incorporar nos proxectos correspondentes un estudio de efectos ambientais, co fin de garantila axeitada protección do territorio.

4.6 CLASIFICACION DOS CAMIÑOS RURAIS

1. De Primeira Categoría

Son aqueles que, a modo de vías transversais, conectan entre si vías públicas de carácter estatal, autonómico ou provincial, así como aqueles que teñen un ancho de vía de seis (6.0) ou máis metros.

Os cerramentos situaranse como mínimo a cinco (5.0) metros do eixe do camiño e as edificacións a oito (8.0) metros, excepto na parte dos núcleos consolidados pola edificación, nos que se manterán as aliñacións existentes.

2. De Segunda Categoría

Nos restantes camiños veciñais, os cerramentos situaranse como mínimo a tres con cincuenta (3.5) metros do eixe do camiño e as edificacións a seis con cincuenta (6.5) metros, excepto na parte dos núcleos consolidados por edificación, nos que se manterán as aliñacións existentes.

3. Servidumes de paso

As servidumes de paso deberán ter un ancho mínimo de catro (4.0) metros entre os cerramentos de fincas, excepto no casos nos que o Concello, por razóns excepcionais, determine un ancho maior. Nos casos nos que existan servidumes con ancho inferior ó sinalado, os cerramentos terán que recuar ata cumpriren o mínimo indicado.

4.7. CERRAMENTOS DE PARCELAS

Constitúen a materialización dos lindeiros dunha parcela, ben co espazo público ou ben con propiedades lindantes, téndose que axustala súa construción ás seguintes determinacións:

1. Cerramentos a fronte de parcela:

1.1. Terán que recuar obrigatoriamente das vías públicas, calquera que sexa a súa condición, segundo o que dispoña a Ordenanza de aplicación, ou, no seu caso, a lexislación sectorial aplicable.

1.2 A súa altura máxima límitase a 2,10 mts., sobre o terreo en contacto co cerramento ou muro, polo exterior, téndose que construír cunha zona inferior

maciza, de altura media 0,90 mts., sen superar, no punto máis desfavorable, a altura de 1,20 mts.

Esta zona inferior maciza estará construída a base de materiais esteticamente dignos, que a súa composición, cor e textura respondan ó carácter tradicional da zona e paisaxe circundantes. Sobre este baseamento macizo poderanse colocar elementos diáfanos como celosías lixeiras, reixas, balaustradas ou similares, ata completa-la altura total establecida anteriormente de 2,10 mts. Con carácter excepcional, o Concello poderá establece-la obrigatoriedade de utilización de determinados materiais naquelas zonas nas que, polo seu carácter histórico, monumental ou paisaxístico, sexa conveniente a utilización de solucións constructivas semellantes.

1.3. Autorizarase a construción de portais nos cerramentos a vía pública para acceso de vehículos, coas seguintes condicións:

1.3.1. A súa altura máxima límitase a 3,00 mts sobre a rasante da vía.

1.3.2. A súa lonxitude máxima límitase a 5,00 mts de fronte, sempre que a lonxitude da fachada sexa igual ou superior a 12 mts., condición indispensable para a construción do portal.

1.3.3. Utilizarase unha zona inferior maciza, en alzado, ata unha altura máxima de 2,10 mts.

1.3.4. En ningún caso se autorizará máis dun portal destas características por parcela.

1.4. No caso da existiren desniveis entre a parcela e a rasante oficial, nos que a súa diferenza non poida ser absorbida pola zona inferior maciza do cerramento, distinguiranse dous supostos:

1.4.1. Diferencia de cota igual ou menor a 1,50 mts. O cerramento terase que resolver con noiros axardinados, ben no exterior, recuando dito cerramento, ben anoirando ata cara ó interior, desde o cerramento, establecendo en ámbolos casos o Concello a solución máis conveniente en función do carácter do contorno, téndose, no primeiro dos casos, que axardina-lo espazo de recuamento, se así o dispón o Concello.

1.4.2. Diferencia de cota superior a 1,50 mts. Neste suposto, con concorrencia de circunstancias especiais relativas á fotografía orixinal e características xeolóxicas do terreo, poderase solicitar excepcionalmente o cerramento de parcela mediante muro de contención, sendo en calquera dos casos competencia municipal a consideración de ditas circunstancias xustificativas para a aprobación ou denegación da mesma, así como a fixación da altura máxima en cada caso, sempre que se cumpran as seguintes determinacións:

1º O terreo orixinal da parcela presentará un desnivel, respecto da rasante oficial, non inferior á altura do muro previsto, sen a existencia de reheos que alteren a cota orixinal.

2º A parte cega do muro de contención non será superior a 2,10 mts., sobre a rasante, téndose

que remata-lo muro mediante celosía, balaustrada ou elementos semellantes, cunha altura máxima de 0,80 mts.

3º En calquera caso, a solución terá sempre como obxecto conte-las terras existentes, rexeitándose toda solución que implique o aumento de nivel de terras da parcela sobre as cotas primitivas.

1.5. En ningún caso, o cerramento, a vexetación nin os accesos ás propiedades interromperán ou modificarán as escorras da gabias ou marxes dos camiños ou estradas, establecéndose a obrigatoriedade de colocar nos puntos de paso, con lonxitude non superior a 6,00 mts, por acceso, a obra de drenaxe das dimensións que correspondan en función da conca vertente, ou a cubrición da gabia existente cunha reixa de sumidoiro, nunha lonxitude máxima de 8,00 mts.

2. Cerramentos a lindeiros

2.1. En tanto non exista unha construción, o cerramento terase que construír de acordo coas características indicadas no 1.1., cunha altura máxima de 2,10 mts., admitíndose, na parte diáfana do cerramento, postes ou aramado de malla metálica plastificada.

2.2. No caso de que sobre a parcela exista unha construción, ou ben se solicitara e obtivera unha licenza de construción sobre dita parcela, os lindeiros poderán delimitarse con cerramentos opacos, correctamente acabados e respectando o contorno, cunha altura máxima, medida desde a rasante interior perimetral da parcela, de 2,10 mts.

2.3. No caso de que exista unha diferenza de cota entre parcelas lindantes, o cerramento correspondente á parcela situada a cota inferior non poderá remontar con materiais opacos a rasante natural da parcela superior do lindante nunha altura superior a 1,20 mts, podéndose completar con elementos diáfanos, ata unha altura total de 2,10 mts. sobre a rasante superior.

En ningún caso se autorizará a construción dos cerramentos entre parcelas lindantes que, tendo rasantas a diferente cota, comporten muros ou cerramentos cunha superficie opaca, medida desde a rasante inferior, superior a 3,00 mts. de altura, tendo, en casos de maior desnivel, que utilizarse a fracción de noiros inferiores, para diminuí-la altura dos cerramentos resultantes, á altura máxima establecida anteriormente."

Contra este acordo de aprobación definitiva, que esgota a vía administrativa poderá interpoñerse recurso contencioso-administrativo, ante a sala do Contencioso-Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia no prazo de dous meses contados a partir do día seguinte o da recepción da presente notificación, previa comunicación o órgano que dictou o acto impugnado.

Cotobade, 27 de febreiro de 1997.—O alcalde, José Ramón Abal Varela.